

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 5C/86/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214203575
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2015:3214203575.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom Mgr. Markom Anovčinom v právnej veci navrhovateľa: J. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, H. XX, H., zastúpený JUDr. Ľuborom Cibulkom, advokátom so sídlom v Bratislave, Lysáková 12, proti odporkyňi: V. M., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, A. N. A., t. č. bytom K. B XXXX V., V. T., o zaplatenie XXX,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 600,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 200,- eur od 16.08.2013 do zaplatenia, zo sumy 200,- eur od 16.09.2013 do zaplatenia a zo sumy 200,- eur od 16.10.2013 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku návrh z a m i e t a.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 36,- eur za zaplatený súdny poplatok a v sume 95,76 eur na trovách právneho zastúpenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 600,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 16.08.2013 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že odporkyňa si od neho požičala dňa 01.08.2013 sumu 600,- eur s tým, že túto vráti do 31.10.2013 tak, že každý mesiac do 15. dňa uhradí splátku vo výške 200,- eur s tým, že prvá splátka bude do 15.08.2013. Odporkyňa neuhradila žiadnu splátku.

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadrila. Keďže ide o drobný spor, súd vo veci nenariadil pojednávanie a podľa § 115a Občianskeho súdneho poriadku prejednal vec bez nariadenia pojednávania a dňa 29.01.2015 vo veci vyniesol rozsudok. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi, a to so zmluvou o pôžičke zo dňa 01.08.2013 (ďalej aj len „zmluva“). Z listinných dôkazov súd zistil, že dňa 01.08.2013 uzatvoril navrhovateľ ako veriteľ s odporkyňou ako dlžníčkou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej požičal navrhovateľ odporkyňi dňa 01.08.2013 sumu 600,- eur. Odporkyňa sa v zmluve zaviazala vrátiť navrhovateľovi požičanú sumu 600,- eur do 31.10.2013 tak, že každý mesiac do 15. dňa uhradí splátku vo výške 200,- eur s tým, že prvá splátka bude do 15.08.2013. Odporkyňa neuhradila žiadnu splátku.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 01.02.2013, ďalej len nariadenie) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh je čiastočne dôvodný. Medzi navrhovateľom a odporkyňou vznikol dvojstranný záväzkovo - právny vzťah na základe zmluvy o pôžičke. Navrhovateľ prenechal odporkyňi dňa 01.08.2013 peniaze v sume 600,- eur a ona sa ich zaviazala vrátiť v splátkach po 200,- eur so splatnosťou každej splátky do 15. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatná 15.08.2013. Odporkyňa navrhovateľovi peniaze v lehote splatnosti a ani doposiaľ nevrátila. Odporkyňa tak porušila svoju zmluvnú povinnosť vrátiť navrhovateľovi poskytnutú pôžičku 600,- eur, a preto ju na zaplatenie tejto sumy navrhovateľovi zaviazal súd.

Odporkyňa sa sumu 600,- eur zaviazala vrátiť v splátkach po 200,- eur so splatnosťou každej splátky do 15. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatná 15.08.2013, druhá dňa 15.09.2013 a tretia dňa 16.10.2013. Keďže odporkyňa neuhradila dlžnú sumu v lehote splatnosti, dostala sa tak do omeškania, a preto navrhovateľovi patrí aj úrok z omeškania. Tento však nepatrí navrhovateľovi tak ako si ho uplatňoval. Odporkyňa sa dňa 16.08.2013 dostala do omeškania so zaplatením iba prvej splátky 200,- eur a nie s úhradou celej sumy. Dlžná suma bola splatná v troch splátkach a z predložených dôkazov nie je preukázané, že by sa mala celá dlžná suma stať splatnou dňa 15.08.2013, a preto ani navrhovateľ nemôže požadovať úrok z omeškania z celej dlžnej sumy už odo dňa 16.08.2013. Pokiaľ teda navrhovateľ žiadal úrok z omeškania zo sumy prevyšujúcej 200,- eur už odo dňa 16.08.2013, tak v tejto časti bol jeho návrh nedôvodný, nakoľko s úhradou sumy 400,- eur nebola odporkyňa dňa 16.08.2013 ešte v omeškaní. Navrhovateľovi patrí úrok z omeškania z jednotlivých splátok až odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej jednotlivéj splátky, t. j. zo sumy 200,- eur od 16.08.2013 do zaplatenia, zo sumy 200,- eur od 16.09.2013 do zaplatenia a zo sumy 200,- eur od 16.10.2013 do zaplatenia. Úrok z omeškania patrí navrhovateľovi v zmysle § 3 nariadenia vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. V prvý deň omeškania odporkyne s každou splátkou bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,5 %, a preto navrhovateľovi patrí úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne. Navrhovateľ si uplatňoval úrok z omeškania vo výške 9 % ročne, no keďže mu patrí úrok z omeškania iba v sadzbe 5,5 % ročne v zmysle citovaných predpisov, bol jeho nárok v rozsahu nad úrok z omeškania 5,5 % ročne nedôvodný. Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu iba čiastočne a v nedôvodných častiach návrh zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Keďže súd návrh zamietol iba v časti úroku z omeškania, teda iba v nepatrnej časti, patrí v zmysle § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľovi plná náhrada trov konania. Navrhovateľovi preto súd priznal plnú náhradu trov konania, ktoré mu vznikli na zaplatenom súdnom poplatku z návrhu vo výške 36,- eur a na trovách právneho zastúpenia vo výške 95,76 eur. V zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len vyhláška) patrí navrhovateľovi na trovách právneho zastúpenia:

- odmena za dva úkony právnej služby (prevzatie veci, podanie na súd) po 39,84 eur za úkon,

- 2 x režijný paušál 8,04 eur k uvedeným dvom úkonom právnej služby.

Navrhovateľ si na trovách právneho zastúpenia uplatnil odmenu a režijný paušál aj k tretiemu úkonu právnej služby, konkrétne za vyjadrenie k uzneseniu súdu č. k. 5C/86/2014-23 zo dňa 11.11.2014. Týmto uznesením však bol navrhovateľ poučený o jeho procesných právach a nebolo potrebné, aby sa k ním navrhovateľ vyjadril. Okrem toho vyjadrenie navrhovateľa v tom zmysle, že si neuplatňuje námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi, a že žiada, aby súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, nie je úkonom, ktorého trovy by boli potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva navrhovateľa. Súd preto navrhovateľovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, ale iba za dva úkony.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou na Krajský súd v Trenčíne.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k nasledovným vadám (§221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku):

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- bol odvolacím súdom schválený zmier.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.